НАВІНКІ

12 - 19 сьнежня 2002 №29(78) Кошт свабодны

А ТЫ

ЗДАЎ ІСПЫТ НА ПРАВЫ ЧАЛАВЕКА?

10 сьнежня ўвесь Вольны Сьвет сьвяткаваў Дзень абароны правоў чалавека. Між тым, пераважная большасьць беларускіх грамадзянаў нават не здагадваецца, што правы чалавека – гэта такая ж рэч, як і правы на кіраваньне аўтамабілем. А цяпер задайцеся пытаньнем: хто зь беларусаў мае адпаведныя дакумэнты, што засьведчылі б чалавечую годнасьць уладальніка? Для таго ж, каб атрымаць запаветную «корачку», трэба здаваць і пэўны іспыт. Праўда, не ў ДАІ, а ў іншай канторы. (Працяг тэмы на стар.4-5)

Ławina Łukaszenki

Падрабязьней на стар.3

Бандыцкі Менск:

Горад становіцца месцам крымінальных разборак. *Стар.7*

САШАВЫ

СЮРПРЫЗЫ

Дэкадэнцкі комікс на стар.8

Газэта «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1272. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур. Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by; Адрас рэдакцыі: г.Менск, пр.газ.«Известия», 9-143. Надрукавана з гатовых дыяпазытываў у друкарні ТДА «Знаменіе», г. Менск, вул. Кальварыйская, 24. Заказ № 351

Нумар падпісаны да друку 12.12.2002г., а 00.01. Тыраж 3000 экз.

НавІнкі ў тЭстах

Ці ў курсе вы апошніх падзеяў?

1. На якую арганізацыю падаў у суд Анатоль Лябедзька за незаконнае, на ягоную думку, папярэджаньне?
А) КХП
Б) АГП
В) КДБ

2. Якую закаўкаскую краіну прынялі ў Сусьветную Гандлёвую Арганізацыю?
А) Грузію
Б) Арменію
В) Азэрбайджан

3. Беларусь далучылася да міжнароднай канвэнцыі па абароне:
А) Журналістаў
Б) Правоў чалавека
В) Новых гатункаў расьлін

4. Куды накіравалі на «хімію» галоўнага рэдактара газэты *Рабочы* Віктара Івашкевіча?
А) На Калыму
Б) У Варкуту
В) У Баранавічы

5. Якога беларускага сьпевака нарэшце выпісалі са шпіталю?
А) У.Мулявіна
Б) А.Саладуху
В) А.Ціхановіча

6. У 2003 годзе на Віцебшчыне мяркуецца ўвесьці мараторый на:
А) Зарплату
Б) Падаткі
В) Адпачынак

7. Каля Рэчыцы геолягі адкрылі новае радовішча:
А) Золата
Б) Нафты
В) Сьмятаны

8. Хто пачне агульнанацыянальны страйк 19 сьнежня?
А) Спэкулянты
Б) Прадпрымальнікі
В) Наркадылеры

9. Што заміраточыла ў Сьвята-Фёдараўскім саборы Пінска?
А) Ікона
Б) Кадзіла
В) Поп

10. Які дзяржаўны дакумэнт Расейскай Фэдэрацыі выдадзены ў малюнках?
А) Бюджэт
Б) Канстытуцыя
В) Крымінальны кодэкс

11. Суд прызнаў Віктара Ганчара:
А) Прэзыдэнтам
Б) Сьвятым
В) Бязь вестак згінуўшым

12. Імпарт якога беларускага тавару можа быць спынены ўкраінскай антыдэмпінгавай камісіяй?
А) Запалак
Б) Запальнічак
В) Крэсіва

13. Кампаніі якога расейскага алігарха Беларусь прадала сваю частку акцыяў «Слаўнафты»?
А) Беразоўскага
Б) Абрамовіча
В) Гусінскага

14. Хто наведаў Беларусь і правёў сустрэчу з прэзыдэнтам?
А) Чувашы
Б) Чувакі
В) Чувіхі

Правільныя адказы: 1-В, 2-Б, 3-В, 4-В, 5-А, 6-Б, 7-Б, 8-Б, 9-А, 10-Б, 11-В, 12-А, 13-Б, 14-А

Горад сонЦа

Празь сем гадоў тут будзе горад-сад

Гэтак выглядае праект забудовы нашай сталіцы да 2010 году ў плянах архітэктараў

Безупынны рост беларускай эканомікі вымагае вяртаньня да старых новых мэтадаў вядзеньня народнай гаспадаркі з мэтай стабілізацыі правільна выбранага ўладамі курсу. І таму гэтае вяртаньне да плянавай эканомікі дае нашым грамадзянам надзею на заможнае існаваньньне і нават на заслужаны пакаленьнямі дабрабыт. З гэтай прычыны кожны здарова думаючы чалавек падтрымае рашэньне Менгарвыканкаму, дзе быў разгледжаны гэнплян гораду, распрацоўшчыкі якога гарантуюць, што ў хуткім часе Менск зможа на роўных канкураваць з бальшынёй эўрапейскіх сталіцаў як па разьвіцьці інфраструктуры, гэтак і па сацыяльна-эканамічных паказчыках. Таму такія прыкрыя недахопы жылкамунгасу, як 18 квадратных мэтраў на чалавека, у параўнаньні з 35-цю эўрапэйскімі хуткім часам адыйдуць у забыты нябыт.
У першую чаргу шчасьліва-задаволеныя ўсьмешкі сталічных жыхароў выклікае пункт аб разьвіцьці хуткаснага пасажырскага аўтатранспарту на базе сучасных мадэляў аўтобусаў, трамваяў і мэтро, што ня змогуць не падчыніцца гэнэральнай лініі геапалітычнага разьвіцьця сталіцы. Транспарт пойдзе па новых рэйках рэарганізацыі! Аднак, дзеля адпаведнасьці безумоўна высокім паказчыкам разьвіцьця галоўнага гораду Беларусі ў гэнплян Менску закладзены адпаведна неабходны ўзровень жыцьця жыхароў сталіцы – дзеля ўстойлівасьці і стабільнасьці эканамічных і сацыяльных паказчыкаў да 2010 году ўзровень даходаў менчукоў павінен складаць 600 даляраў. Пакуль невядома, якім чынам будзе дасягацца гэткі паказчык – ці тое гэнплянам Менску прагназуецца безальтэрнатыўная інфляцыя даляру ў дапасаваньні да беларускага рубля, што выглядае абсалютна рэалістычна ў адпаведнасьці зь бязглуздымі плянамі Амэрыкі па заваяваньні сусьветнага гаспадзтва.
Ці тое ў пляны граданачальнікаў уваходзіць адсяленьне маламаёмасных слаёў насельніцтва за рысы менскай кальцавой дарогі з мэтай забесьпячэньня беспраблемнага жыцьця лепшай часткі сталічнага грамадзянства, якое на дадзены момант складае каля 15 % ад агульнай колькасьці менчукоў. І гэтая мера таксама зьяўляецца цалкам неабходнай з улікам таго, што большасьць «некамфортных» для горада прадпрыемстваў будуць вынесеныя за межы гораду.Акцыя «Чысты горад» набывае новыя абсягі, і ў кожнага нармальнага чалавека будзе стымул да таго, каб застацца ў Горадзе Сонца ●

Мэр Паўлаў

Пастой, паравоз!

Шырокім крокам крочаць па краіне нэалібэральныя рэформы. Закранулі пераўтварэньні і адзін з аплотаў народнай гаспадаркі, адную з асноўных натуральных манаполіяў – Беларускую чыгунку. Вынікі больш чым уражваюць. Адной зь першых ахвяраў стаў былы начальнік чыгункі, які за сваю былую эканамічную дзейнасьць зараз парыць косткі на нарах, ня кажучы ўжо пра звычайных пасажыраў. Тыя наогул ледзь ня кожны квартал павінныя прызвычайвацца да новых расцэнак на білеты. А яшчэ праблемы нявыплаты заробкаў, абнаўленьня саставу цягнікоў, сэрвісу ў вагонах...
І вось на фоне ўсіх гэтых праблемаў цяперашняе кіраўніцтва міністэрства шляхоў зносінаў, замест таго каб займацца вырашэньнем набалелых пытаньняў, самым сапраўдным чынам гуляецца ў гулькі. Апошняя ініцыятыва – конкурс прыгажосьці сярод работнікаў чыгункі пад назвай «Міс беларускай стальной магістралі», які прайшоў у ДК чыгуначнікаў. Новай «жалезнай ледзі» Беларусі стала 22-гадовая Тацьцяна Клімовіч, якая працуе правадніцай у фірмовым цягніку «Зьвязда» па маршруце «Менск – Санкт-Пецярбург». Яна і атрымала каштоўны падарунак – айчынны халадзільнік. А простаму кліенту ад гэтага, як гаворыцца, ні холадна, ні сьпякотна. Кошты як расьлі, гэтак, мяркуючы па ўсім, і будуць расьці. Так што, шчасьлівага пуці, шаноўныя пасажыры! ●

КОнкурс

Рэйкавая вайна

Танцуй усякі, хто молад, хто стар,
На чыгунцы нашай ёсьць свая супэрстар.
Гэта дзяўчо не згубіла нічога ў сталіцы,
Яна на маршрутах твая праваднiца!

Усё будзе блясьцець і сьвіркаць,
Яе не патрэбна доўга шукаць.
Жадаеш гарбаты, кавы, лімона,
Усяго ў гаспадарцы яе дастаткова.
Пакліч у паўголаса томна: Таццяна!
І ўжо стучыць лыжка па сьценках стакана.
Калі ты спалохан, прысьніў жудасны сон,
Яна калыханку зацягне на цэлы вагон.
Калі ў дарозе скука, нудота,
Ня будзе ёй сумна – гэта работа.
Гарэлку ўсю сьпілі, зьелі ўсю кілбасу.
Толькі скажы, у адказ – «Зараз нясу»!

Гэтай міс беларускай магістралі стальной
Халадзільнік уручылі за труд неблагой.
Сёньня ў дарозе безь яе нікуда,
Пачотны і важны труд праваднiка!

ЯрылаПшанічны

Невылечная рана

Са смуткам і жалобай паведамляем, што 2 сьнежня 2002 у Брэмене на 76 годзе жыцьця скончаўся папулярны сучасны філёзаф Іван Ільліч (Illich). Больш за усё яго палюбілі за кнігу «Вызваляючы грамадзтва ад школаў» («De-schooling society»). Па ягонай думцы, унушэньне індывідуму стандартызаваных каштоўнасьцяў у якасьці асабістых ператварае культуру са сродка самаразьвіцьця асобы ў сродак ускоснага сацыяльнага кантролю за ёй. «Добрая адукацыйная сыстэма павінна: забясьпечыць усім жадаючым свабодны доступ да вучэбных рэсурсаў у любы пэрыяд жыцьця ў прыемны час, чалавек павінен сам выбраць стыль навучаньня, неабходна падтрымліваць намаганьні ўсіх, хто хоча падзяліцца ведамі ў пошуку тых, хто хоча ў іх навучыцца, усе жадаючыя павінны мець магчымасьць публікаваць і абмяркоўваць свае вынікі.»
А як ён пісаў пра канцэпцыю сучаснай культуры – «пэрсонацэнтрызм, паступовае ператварэньне настрою ілюзорнага самаўпаеньня ў тыповы стан індывідума»! Такіх словаў ужо ніхто больш не напіша.
Ён бы мог жыць і далей, але ня вытрымаў «адзінай гіганцкай гвалтоўнай сыстэмы забесьпячэньня паслугамі», якой на яго думку, зараз зьяўляецца заходняе грамадзтва ●

ЭлектарАт

Пайсьці ў «адказ»

З Санкт-Пецярбургу паведамляюць, што Беларусь адмовілася падпісаць «Канвэнцыю аб стандартах дэмакратычных выбараў у краінах СНД». Канвэнцыя была распрацаваная міжпарлямэнцкай Асамблеяй Краінаў СНД. Яе падпісалі ўсе, акрамя беларускіх дэпутатаў. Ну што сказаць пра такі дэмарш? Напэўна, афіцыйны Менск адчуў смак да развалаў усякіх постсавецкіх структураў. Ня так даўно Лукашэнка заявіў, што беларусы ніколі ня будуць плясаць пад балалайку Масквы, пахаваўшы такім чынам усякую пэрспэктыву расейска-беларускай антанты. Апэтыт прыходзіць падчас ежы. Цяпер мы прыняліся падрываць адзінства садружнасьці.

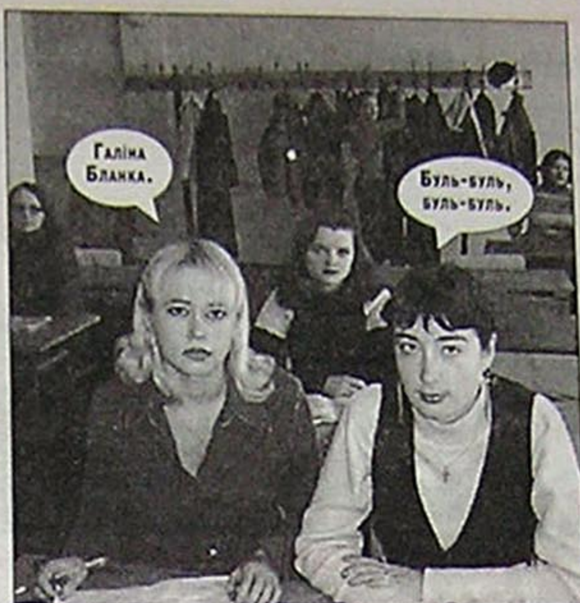
Існуе і іншая, больш верагодная прычына адмовы. Відавочна, Беларусь мае сваю ўласную канцэпцыю правядзеньня дэмакратычных выбараў. Усе мы на свае вочы бачылі яе ў дзеяньні на мінулагодніх прэзыдэнцкіх выбарах, калі яна ні разу не дала збою. Прагназуючы ход выбараў у мясцовыя саветы 2003 году, можна з упэўненасьцю сказаць, што і яны пройдуць без адзінай накладкі і іхныя вынікі задаволяць як выбаршчыкаў, гэтак і незалежных назіральнікаў.

Родная мова – каханьне зь першай лыжкі

Праблема заняпаду роднай мовы ўсё часьцей трывожыць прадстаўнікоў нацыянальна сьвядомай часткі беларускага грамадзтва. Мала таго, што зачыняюцца беларускамоўныя школы, як непэрспэктыўныя, дык і самі бацькі не жадаюць аддаваць сваіх выкармышаў у лапы «настаўнікаў-нацыяналістаў». Ні міністэрства адукацыі, ні Таварыства беларускай мовы са сваімі месячнымі акцыямі кшталту «Размаўляй (сьпявай, танчы, займайся каханьнем) са мной па-беларуску» відавочна ня ў стане знайсьці выйсьце з такой крытычнай сытуацыі.

Але ня ўсё так дрэнна ў беларускім каралеўстве. Выйсьце знайшлі самыя прагрэсыўныя – студэнты. З ініцыятывы студэнцкага клюбу ў 12-ым інтэрнаце Горыцкай Дзяржаўнай Сельскагаспадарчай Акадэміі зьявілася насьценгазэта. З дапамогай гэтага сродку наглядНай агітацыі актывісты клюбу, а гэта пераважна дзяўчаты, паспрабавалі зацікавіць моладзь БДСГА вывучаць сваю мову. У першым нумары газэты абвешчаны конкурс перакладаў рускіх словаў на беларускую мову. Пераможцу чакае прыз – кубік булёну «Галіна Бланка». Што і казаць – прыз унушальны! Падобна на тое, што вяртаюцца старыя часы з анэкдотамі пра галодных студэнтаў, якія гатовыя за пайку пайсьці на ўсё. Але адначасова ўзьнікае другое пытаньне. Хто дасьць гарантыю, што тыя самыя студэнты не перакладуць беларускія словы на расійскую мову, калі расейскамоўнае лобі ў асобе т.зв. інтэгратараў ім за гэта паабяцае крыху большую ўзнагароду? Ну, хаця б пакецік «Ралтону» ●

Браніслаў Тарашкевіч

У Горыцкай Селгас-акадэміі ідзе ўрок беларускай мовы і літаратуры

Узяўся за грудзь – рабі што-нібудзь

Беларускія мэдыкі б'юць трывогу – дэмаграфічная сытуацыя катастрафічна пагаршаецца. Прычынаў таму шмат. Тут і натуральная міграцыя насельніцтва, і татальнае п'янства і алькагалізм, і павелічэньне колькасьці разводаў і абортаў. А нядаўна да іх дадалася і яшчэ адная. Справа ў тым, што ў Беларусі зусім няма культуры кармленьня немаўлят грудзямі. Паводле апошніх апытаньняў маладыя маці аддаюць перавагу штучнаму малаку. Яно хоць і каштуе дорага, але пасьля кармленьня такой сумесьсю ня шчэміць у грудзях. А між тым, чалавечае малако нашмат карысьней для дзіцяці і ўтрымлівае больш вітамінаў, бялкоў і тлушчу.

Каб зацікавіць някемлівых мамаш, міністэрства аховы здароўя абвесьціла усеагульны «Тыдзень кармленьня грудзямі», у рамках якога ў паліклініках жанчынам будуць растлумачваць пра перавагі натуральнай ежы.

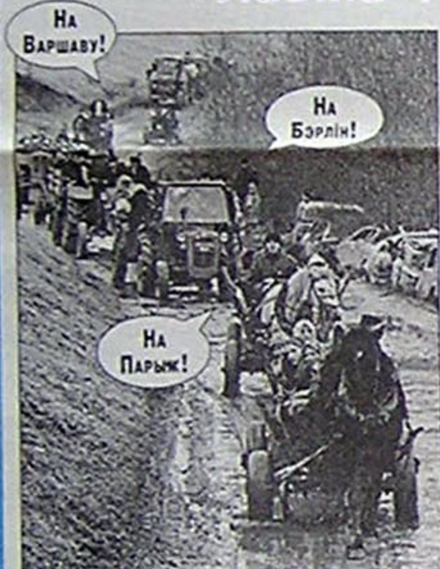
Такая акцыя можа мець і іншую, больш шырокую карысьць, калі перанесьці яе на ўсе слаі насельніцтва. Прымаючы да ўвагі, што прадукты харчаваньня каштуюць ня танна, такое рашэньне дазволіла б вырашыць старадаўнюю фізыялягічную праблему – голад. А калі паглядзець на дадзены працэс яшчэ і як на неад'емную частку перадкаітальных заляцаньняў мужчыны да жанчыны, які неадкладна вядзе да полавага акту, а значыць і да павелічэньня нараджальнасьці, то дэмаграфічная праблема здаецца не такой ужо невырашальнай. Адным словам, і ваўкі сытыя, і авечкі задаволеныя ●

Саманта Фокс

На прасторах нашай краіны людзі заўзята рынуліся выконваць пастанову Мінздраву

Лавіна Лукашэнкі

Пагрозы А.Лукашэнкі адкрыць межы на Захад для тысячаў уцекачоў нарэшце дайшлі да розуму нашых заходніх суседзяў. Мала таго, у Польшчы пачынаецца на гэты конт сапраўдная гістэрыя. Як паведамляе ў артыкуле «Лавіна Лукашэнкі» найбольш масавы і аўтарытэтны польскі тыднёвік *Wprost* (www.wprost.pl), напярэдадні каталіцкіх Калядаў некалькі дзясяткаў тысячаў імігрантаў будуць спрабаваць нелегальна перайсьці беларуска-польскую мяжу. Беларускія памежнікі, міліцыянты і войска ўжо атрымалі загад спыніць на некалькі дзён патруляваньне мяжы з Польшчай. Прычым нелегальны плян перакідкі уцекачоў, на думку аўтараў гэтага артыкулу, падрыхтаваў ніхто іншы як беларускі КГБ. «Магілёў, Пінск, Столін, Слуцак, Клецак, Ліда, Кобрын – вакол гэтых беларускіх гарадоў сканцэнтраваныя каля 150 тысячаў уцекачоў з Афганістану, Пакістану, Ірану, Іраку, Чачэніі, Лаосу, Азэрбайджану, а нават з Эфіопіі і Бірмы». Калі добра ўявіць сабе лічбу 150 тысячаў – а гэта перавышае насельніцтва большасьці зь пералічаных вышэй гарадоў – то сапраўды мурашкі па скуры залётаюць. Фактычна, у Лукашэнкі ў кішэні аказалася цэлая мангола-татарская арда, якая толькі й чакае загаду беларускага Чынгісхана, каб разарыць Стары Сьвет. Можа, цяпер эўрапейцы дапруць, што рэжым Лукашэнкі – не «апошняя азіяцкая дэспатыя ў Эўропе», а апошні форпост Эўрапейскай цывілізацыі на Ўсходзе ●

Салідны холдынг

На здымку: На адной са шматлікіх нарадаў у прэзыдэнта

Нешта даўненька не пісалі мы пра *Советскую Белоруссию*. А ўсё з-за таго, што не было якой-небудзь значнай падставы. Нібыта і не існуе такой газэты. І вось сам галоўны рэдактар афіцыйнага рупару афіцыйнага Менску даў інфармацыйны повад для артыкулу, ды яшчэ які. Не сядзіцца Пал Ізотычу ў цёплым і ціхім крэсьле начальніка газэты.

На апошняй нарадзе прэзыдэнта з прадстаўнікамі дзяржаўных сродкаў масавай інфармацыі ён заявіў пра намер стварыць на базе *Саўбелкі* мэдыя-холдынг, які ўключаў бы ў сябе некалькі дадаткаў да газэты, радыёстанцыю і нават тэлеканал. Па словах Паўла Якубовіча, «стварэньне такога холдынгу дазволіць кансалідаваць творчы патэнцыял журналістаў, канцэнтраваць інфармацыйныя і фінансавыя рэсурсы». Якія бабкі круцяцца на сусьветным мас-мэдыйным рынку, усе мы добра ведаем. Дастаткова толькі прыгадаць вядомых расейскіх магнатаў Гусінскага, які доўгі час хаваўся ад прадстаўнікоў фэміды на ўзьбярэжжах Гішпаніі, альбо Беразоўскага. Апошні так сканцэнтраваў інфармацыйныя і фінансавыя рэсурсы, што да гэтай пары ня можа вярнуцца на радзіму. Паўстае пытаньне, навошта Якубовічу здаўся гэты мэдыя-холдынг. Ці яму безь яго кепска жывецца? Ад усёй душы хочам перасьцярэгчы шаноўнага калегу па журналісцкім цэху ад немінучых непрыемнасьцяў з законам. А то можа атрымацца як у сумна вядомай казцы, калі старая не хацела быць царыцай, а хацела быць валадаркаю марскою, а ўрэшце рэшт засталася ля разбітага карыта. У нашых жа ўмовах ня тое што карытам, Валадаркай не абыдзесься ●

Аляксандар Зімоўскі, добразычліўца

Сэкс-бомба ад яблыні далёка ня падае

Дыск пад назвай «Сэкс-бомба» з падзагалоўкам «Из цикла «Русь кабацкая» выпусьціў шырока вядомы ў вузкіх колах Андрэй Скарынкін, «вялічайшы паэт саўрыменнасьці», як ён сам сябе тытулуе на афішах. Творчы шлях вялікага паэта як заўсёды быў цярністы і пакручасты – варта адзначыць, што зь дзесяці кніг А.Скарынкіна ніводная ня выйшла ў дзяржаўным выдавецтве. На дыск увайшлі «папулярныя песьні із рэпэртуара папулярных зарубежных іспалніцялей» – Рыкі Марцінаў, Чэлентанаў, якіх паэт па просьбе старога хрыстафораўца Сяргея Краўца пераклаў на руска-кабацкую мову. Навошта? Па-першае, паэт прызнаецца, што каб «спасьці праізведзеніе ад пошласьці і бязвкусія», яму прыходзілася максымальна адыходзіць ад ««грязнага і каравага сзыка арыгінала» і стварэць ні больш ні менш «уласныя міні-спэктаклі», то бок выступіў з гуманітарнай роляй ратавальніка ад «пошласьці». І гэта яму, можна сказаць, удалося. Андрэй Скарынкін узбагаціў паэзію фантастычна-паэтычным вобразам «араматная муза», а да імя «Віялета» прыдумаў рыфму – «лета». Пагадзіцеся, да кабацкай аўдыторыі, на якую разьлічаны твор, больш пасавала б «катлета». Знакамітую «Sex – bomb», якую паэт пераклаў як «Сэкс-бомба» (бо менавіта так трэба перакладаць гэта слова, а не

Афармленьню альбома не стае адпаведных зьместу карцінак, як напрыклад гэтая размалёвая краля

інакш) прапісалі ў наш кантэкст – яна «была калісьці «першай красоткай на сяле», а пасьля «вогненай лошадзю скрылася ва мгле».

Другі важны момант у творчай біяграфіі паэта – гэта, безумоўна, факт нараджэньня ў сям'і клясыка беларускай літаратуры паэта Уладзіміра Скарынкіна, чый хіт «Белая Русь ты мая» круцяць на дзяржаўным радыё часьцей за рэкляму «Кока-колы» на расейскай тэлевізіі. Уладзімір Скарынкін пераклаў «Боскую камэдыю» на беларускую мову і атрымаў за гэта прэмію імя Дантэ, але паводзіў сябе Скарынкін-старэйшы больш дыпляматычна: ніколі не казаў, што хоча сваім перакладам ратаваць італьянскі шэдэўр ад «пошласьці». Андрэй Скарынкін прэмію імя Чэлентана не атрымае, але ня гэта галоўнае: галоўнае, што ён ведае, што паэзію трэба несьці туды, дзе яна найбольш патрэбная людзям – там дзе выпіваюць і закусваюць. Толькі дзіўная рэч – многія пасьля дзявятай ці дзясятай пачынаюць разумець «Sex-bomb» на любой мове і безь перакладу. Акрамя Андрэя Скарынкіна і Сяргея Краўца на дыску сьпявае пясьняр Валеры Дайнека, таксама шчасьлівы бацька, дачка якога пяе на падпеўках у расейскім культавым гурце ПОЮЩИЕ ВМЕСТЕ! ●

Ф. Шаляпін

НАшЫя чЫтачЫ

З *Навінкамі* ў Эўропу

Шаноўныя калегі з *Навінак*! Паколькі Вы так прыгожа і элегантна ўчыняеце сьцёб зь любой нагоды, прапаную Вам вэрсію сваёй рэцэнзіі на Вашу газэту.

Беларусь фрагмэнтамі знаходзіцца ў Эўропе. Геапатычна, эканамічна (часткова), палітычна (паводле выходнага адрасу пінкоў, якія рэгулярна атрымлівае афіцыйны Менск) і г.д.

Лепшыя нашы людзі ўключаныя ў Эўропу культурную.

Але ёсьць Эўропа – прыстойная і шляхетная бабулька, Эўропа – ахоўніца і прапаведніца такіх каштоўнасьцяў, якія ня маюць аналягаў. Гэта тое, што паводле А. Вайды, уратавала Польшчу ад прэзыдэнцкай пэрспэктывы ў выглядзе нейкага ўласнага дырэктара ПГР. Гэта тое, да чаго цягнецца Расея жартамі Жванецкага і Задорнава. Гэта агульнапрыняты статус блазна, гумарыста, сатырыка – статус больш высокі, чым у міністра і супастаўляльны з уплывам на грамадзкую думку асьвечанага прэзыдэнта.

Гэта тое, што ўчыняе Эўропу сапраўднай Эўропай.

Нацыя, здольная сьмяяцца над сабой ня толькі на ўзроўне застольных показак, ніколі не загіне. Інтэлігенцыя павінна сьмяяцца над сабой перш і нашмат больш жорстка, чым усе іншыя грамадзкія групы. Бо на ёй Адказнасьць. За іх саміх.

Навінкі – адзіная ў краіне газэта такога жанру. Прычым, газэта – эўрапейская ня толькі па духу, але і па ўзроўні прафэсійнага майстэрства словаўтварэньня (брава, спадары постмадэрністы!) і іранізма.

Шура Грыцанаў,
ЯКІ ВЫЦІСКАЕ ЗЬ СЯБЕ З ХУТКАСЬЦЮ АДНОЙ ТЫСЯЧАСТАРОНКАВАЙ ЭНЦЫКЛЯПЭДЫІ Ў КВАРТАЛ (УСЯГО ІХ ВЫДАДЗЕНА ЎЖО 7, А 3 – Ў ДРУКУ).

Лузэр-коп vs лузэр-злодзей

Калі жывеш у краіне, дзе мянты хапаюць усіх тых, хто проста адышоў адліць за гаражамі, узьнікае думка: «А як з гэтымі справамі ў іх, за кардонам?» Дык вось, у іх горш.

«WELCOME TO COLLINWOOD»
Фільм Энтані Руса
У ролях :
Джорж Клуні,
Ісая Вашынгтон,
Уільям Мэйсі і інш.

Дробны злодзей Касім, трапіўшы за краты, празнаў, што недзе зламаўшы сьцяну можна дабраца да сэйфу, дзе штук 300$. Гэта яго bellissimo. Каб выйсьці з кічы, ён дае 15000$. Знайшлося 5-6 чалавек, але яны кідаюць сябра. Знайшоўшы гэты дом, яны зьнімаюць на камэру камбінацыю коду і складаюць плян апэрацыі.

Есьць два спосабы, каб узламаць сэйф:
1. Мэтад Ляпшыцкі – дынаміт.
2. Дрэль. Астатняе справа тэхнікі. Але няпруха – дык няпруха. Яны і хабар мясцоваму палісмэну далі, і ключы амаль што ў руках, і Касім, выйшаўшы з турмы, адразу трапіў пад аўтобус, але яны, зламаўшы сьцяну, трапляюць зусім у другі пакой...

«НАПЕРАКАСЯК»
Фільм Тома Дзічыла
У ролях :
Дэніс Ліры,
Элізабэт Харлі,
Стыв' Бушэмі

Што рабіць чэснаму палісмэну, калі, каб застрэліць налётчыка, ён страляе не зь пісталету, а ў яго страляе ў хворай сьпіне і падае, страціўшы прытомнасьць і губляючы пісталет. У выніку злачынцу забіў малы пацан, які адразу раскручваецца СМІ як супэргерой. Сорам. Коп пайшоў да мануальнага тэрапэўта. А дачка ягонага суседа жадае зрабіць tatoo. А за сьцяной нейкія аслы пішуць сцэнар таннага фільму. А напарнік дзівіца ягоным задам. Потым дачка суседа жадае забіць тату за тое, шо той супраць tatoo і дамаўляецца з адмарозкамі. А копа адтрахвае мануальны тэрапэўт. А малы пацан ужо прадае М.Калкіну права на экранізацыю гісторыі з забойствам злачынца. Коп сварыца з мануальным тэрапэўтам, а адмарозкі ўжо рэжуць тату...

Абавязкова паглядіце гэтыя стужкі й адкажыце дакладна на пытаньні:

ПЕРШАЯ ФІЛЬМА
1. Хто зламаў руку?
2. Ці дабраліся злачынцы да сэйфу?
3. Колькі бабак сарвалі герої й на што патрацілі?

ДРУГАЯ ФІЛЬМА
1. Ці атрымаў коп павышэньне ад мэра?
2. Выжыў ці не тата дзеўкі?
3. З чыйго пісталета галоўны герой атрымае кулю?

Дасылайце адказы на мыла banker_kv@yahoo.com. Падарунак – супэрбэстальбом гурта KARAOKEVOMIT.

У чарзе за бясплатным культурным супам

Фэстываль «СупКультура», які днямі прайшоў у ДК «Юнацтва», азначыў сумную канстатацыю дамінаваньня ў сучаснай культурнай сытуацыі вядомага фактару Г*** – «Гаўнарок». На пачатку 90-х гадоў мінулага стагодзьдзя з энтузіязмам успрымалася фішка пра творчую самадастатковасьць моладзі, якая сама па сабе і артыстычная, і рэвалюцыйная. Бо гэта ўпісвалася ў агульную дзяржаўную праграму буржуазных рэформаў, накіраваных, як вядома, на тое, каб кляса чыноўнікаў хутчэй прыватызавала ў сваю кішэню бясхозную сацыялістычную маёмасьць. Таму пад розныя квазікультурныя праекты выдзяляліся памяшканьні і (сьціплыя, зрэшты) сродкі.

7-8 сьнежня ў ДК «Юнацтва» было шмат дзяцей да 16 год (збольшага гледачы і крыху ўдзельнікі фэстывалю мастацтваў), асацыяльных элемэнтаў («пэрформэры» – паэты, барды і камэдыянты) і асобаў без асаблівага ўзросту і полавай дыфэрэнцыяцыі – крышнаітаў. Дзіўны сымбіёз «авангарду» і крышнаедзтва тлумачыцца тым, што першым трэба недзе выступіць, а другім сам Свамі Брапхупада загадаў ня грэбаваць ніякімі сродкамі для прапаганды свайго культурнага «прасаду». Такім чынам, каб падбіць сумныя бабкі гэтага сумнеўнага шоў, скажам, што ўсё адбывалася паводле ўсім вядомага ўзору Г***-мастацтва: «Засрказар» засіралі «Юнацтва», дамарошчаныя таленты чыталі вершы зь нецэнзурнымі выразамі, барды сьпявалі свае песьні з падобным зьместам, крышнаіты гудзелі свае мантры. Выпадковыя гледачы і працаўнікі ДК шукалі кагосьці, хто б патлумачыў, што тут адбываецца. Сьвежы струмень унёс вядомы сэксіст і глябалізатар Мітрыч, які доўга хадзіў у афрыканскіх братах у Вішнёва, а цяперака і сам выступіў у якасьці майстра пэрфомансу: з завязанымі вачыма ён калаціў марозівам па галаве прывязанага да крэсла асыстэнта, у якога была шыльда «do You like ice-cream?», што павінна было азначаць усю тую ж прапісную ісьціну: «Г*** – яно і ў Афрыцы Г***»... ●

Як адыягнуцца...

Па хаеры

Афішы з вялікім надпісам **«Валасы Стаса Наміна»** ужо затрахалі вочы. І толькі пры блізкім разглядзе дапіраеш, што размова ідзе не аб конкурсе цырульнікаў, а аб клясыцы сусьветнага року. А менавіта – мюзыклах **«Hair»** (пра хіпаноў, якія не хацелі ваяваць у Іраку... цьфу, у Віетнаме!) і **«Джызас Крайст Суперстар»** (пра тое як вакаліст DEEP PURPLE прачытаў Новы Запавет). У Менску згаданыя расейскія лякалізацыі (хто там будзе ў ролі Гілана? Няўжо Вітас?) можна будзе пабачыць адпаведна **14.12 і 15.12, а 19.00, у саркафагу Рэспублікі**.

Па блюзе

Клюб **«Акварыюм»** запрашае на пяцігодзьдзе банды **MOJO BLUES (13.12/19.00)**. Не ўтрымаюся, каб не зазначыць, што са згаданых пяці год апошнія тры пра гурт чутна рэдка і урыўкамі.

Па джазе

Не самыя адстойныя расейскія джазэры **Казлоў** *(сакс)*, **Ілугдзін** *(піяніна)* і **Лахуці** *(скрыпачка)* саабражаюць на траіх у залі **ЦДО***(за танкам супраць прэзыдэнцыі)* – **18.12/19.00.** Давай газу, давай джазу!

Па попе

Культавая расейская поп-каманда **РУКИ ВВЕРХ!** у чарговы раз наведвае наш горад высокай культуры. Урачыстае выступленьне ганаровых поп-лабухаў адбудзецца у культурным цэнтры **«Night star» 18.12/22.00**. Дарэчы, аб stars – музыканьцікі-та паціху становяцца супэрстарымі...

Па кіно

Беларускія кінацiятары пачалі паказ самага нашумелага расейскага адстою – ляўрэатаў фэсту «Лістапад». У **«Вільнюсе»**, **«Салюце»** і **«Партызане»** даюць **«Анцікілера»**, у **«Пабедзе»** – **«Кукушку»**.
Фэст польскага кіно завяршаецца на гэтым уікэньдзе фільмамі **«Гісторыя кіно ў Папелявах»**(13.12/19.00) і **«Нож у вадзе»** (14-15.12/19.00). Месца паказу – «Піянэр».
У сераду 18 сьнежня а 19:00 у Малой залі Акадэміі Мастацтваў паказ польскага фільму «Дзе ты, Сьвяты Мікалай?» на мове арыгіналу.

Санітар,
культурны футуроляг

P.S. *Калі вы жадаеце, каб інфармацыя пра нейкую культурную, а лепей – антыкультурную імпрэзу патрапіла ў нашую рубрыку, своечасова (да серады) зьлівайце анонсы на sanitar@tut.by альбо на пэйдж. 207-00-00 аб. 6589669.*

Транты з сундучка

Новамодныя мюзыклы крочаць па Беларусі

Тэатар старой акулы шоў-бізнэсу Стаса Наміна прывёз два старыя брадвэйскія шоў – «Валасы» і опэру на музыку Ллойд-Вэбэра «Ісус Хрыстос – супэрзорка». Калісьці гэта былі знакавыя зьявы буржуазнай культуры, але на сёньняшні дзень такія ж анахранізмы, як і рыбнікаўская «Юнона і Авось», якая таксама нядаўна прэзэнтавалася ў Менску, дзе паводле сюжэту расейскі дыплямат Рэзанаў ажаніўся з амэрыканскай крэолкай Канчытай, але суровыя расейскія акалічнасьці перашкодзілі яму выканаць свой мужчынскі абавязак, што калісьці вклікала гарачае спачуваньне невыязной савецкай інтэлігенцыі.
У «Валасах» сюжэт такі: у парку тусуюцца валасатыя неферы, аднаго зь іх грабуць у войска, але кампанія яго вызваляе на пару гадзін, каб той крыху адцягнуўся, а ўзамен падкідаюць хіпара, які па трывозе ляціць у Вьетнам і гіне. Сёньня ў ЗША няма каму паставіць на Брадвэі шоў супраць бамбардзіровак Сэрбіі ці Іраку – ястрабы навучыліся ня ўвязвацца ў наземныя канфлікты, а для акуратна стрыжаных «япі», якія прыйшлі на зьмену валасатым нонканфармісцкім хіпі вайна нагадвае працяг у рэале любімых пэнтагонаўскіх стралялак кшталту «Desert Strike».
Супэрзорка Ісус, засыпаваўшы ў 1970-я ў брадвэйскіх шоў трапіў у залежнасьць ад майстэрства выканаўцаў партыі Сына Божага – калі, напрыклад, Юда ці Каяфа будуць сьпяваць сваю арыю лепш, недасьвечаныя ў біблейскіх пытаньнях тэатралы будуць зьдзіўляцца: і гэты «Каруза» прэтэндаваў быць папулярнейшым за BEATLES? Да таго ж самыя хітовыя кавалкі опэры Вэбэр па недасьведчанасьці паставіў у першай частцы спэктаклю, хіба што пастаноўшчык што-небудзь «урэжа» пад канец нешта больш мажорнае.
Такім чынам, хадзіць на старыя шоў варта толькі з наступных прычынаў:
а) калі вы зьбіраецеся стаць мастацтвазнаўцам і цікавіцеся культурай мінулага стагодзьдзя;
б) вам далі халяўную контрамарку;
в) вам трэба напісаць рэцэнзію ў газэту.
І ніяк інакш ●

Містэр Х.

БЕлиОўбІзнэс

Слухай свой RAMMSTEIN!

Ну вось: змагаліся мужныя гарадзенскія анты-фашыкі з Супрановічам, каб беларускамоўную «АПРАКСІЮ» на свой дыск Hard Life – Heavy Music ня ставіў, нават татальным байкотам лэйблу пагражалі, а ў выніку?
Так, гарадзенскіх экстра-супэр-пупэр-зорак так і няма болей у выданьнях «БМAgroup» (толькі нейкія Шалкевічы ды прочыя ТВАРы са сьвістам раскручваюцца), а фашыстоўскі лэйбл так нажаль і не падох. Вунь нават замест зборачак паўнафарматныя альбомы пачаў каўбасіць. І ня толькі звычайныя КРАМЫ ды БЯЗЬ БІЛЕТЫ, а супэр-модныя адкрыцьці апошняга часу. Пад «моднымі» разумеецца адно з «адкрыцьцёў» апошняга Басовішча – гурт PARTYZONE, што якасна перадзірае Рамштайнаўскія тэмы, ў тым ліку і ў карычневым сэнсе, — вядомыя немцы часта вылазяць на сваіх канцэртах у эсэсаўскай форме, да чаго «партызоны» пакуль не далумаліся. Аднак, як паказаў 7 сьнежня іх апошні канцэрт-прэзэнтацыя альбому «Трэба рабіць», ні на што большае, як на інтэрпрытацыю RAMMSTEIN'аўскіх нятленак Партызоны ня здольныя, а беларуская мова песьняў – ня больш, чым удалы спосаб пачынаючых шоў-мэнаў падаслацца пад халяўнае БМАшнае выданьне кампакту. Вось табе і альтэрнатыўшчыкі-хардкораўцы.
Тым ня менш, на канцэрце высьветліліся і станоўчыя тэндэнцыі роднага шоў-бізнэсу: цудоўна гучаў беларускі клон бюргераўскай GUANO APES – гучнагалосыя ІМПЭТТ, што побач з нашым РАМШТАЙНАМ і на фоне мажорна-безгустоўнай КРАМЫ выглядае як адкрыцьцё новых гарызонтаў у беларускай музыцы. Цяпер прыезд нямецкіх арыгінальных гуртоў на Беларусь губляе ўсялякі сэнс, бо хто ж пойдзе на варожае мэйнстрымаўскае даўбілава, калі мы маем СВАЕ РАМШТАЙН ды ГУАНО ЭЙПС. Беларуская аўтэнтыка – цяжкі крыж нацыянальна заклапочаных, а нармальным пацанам патрэбныя свае Брытні, Шакіра і Металіка. А тое ж напрыяжджаюць...

Мялеж Андруська

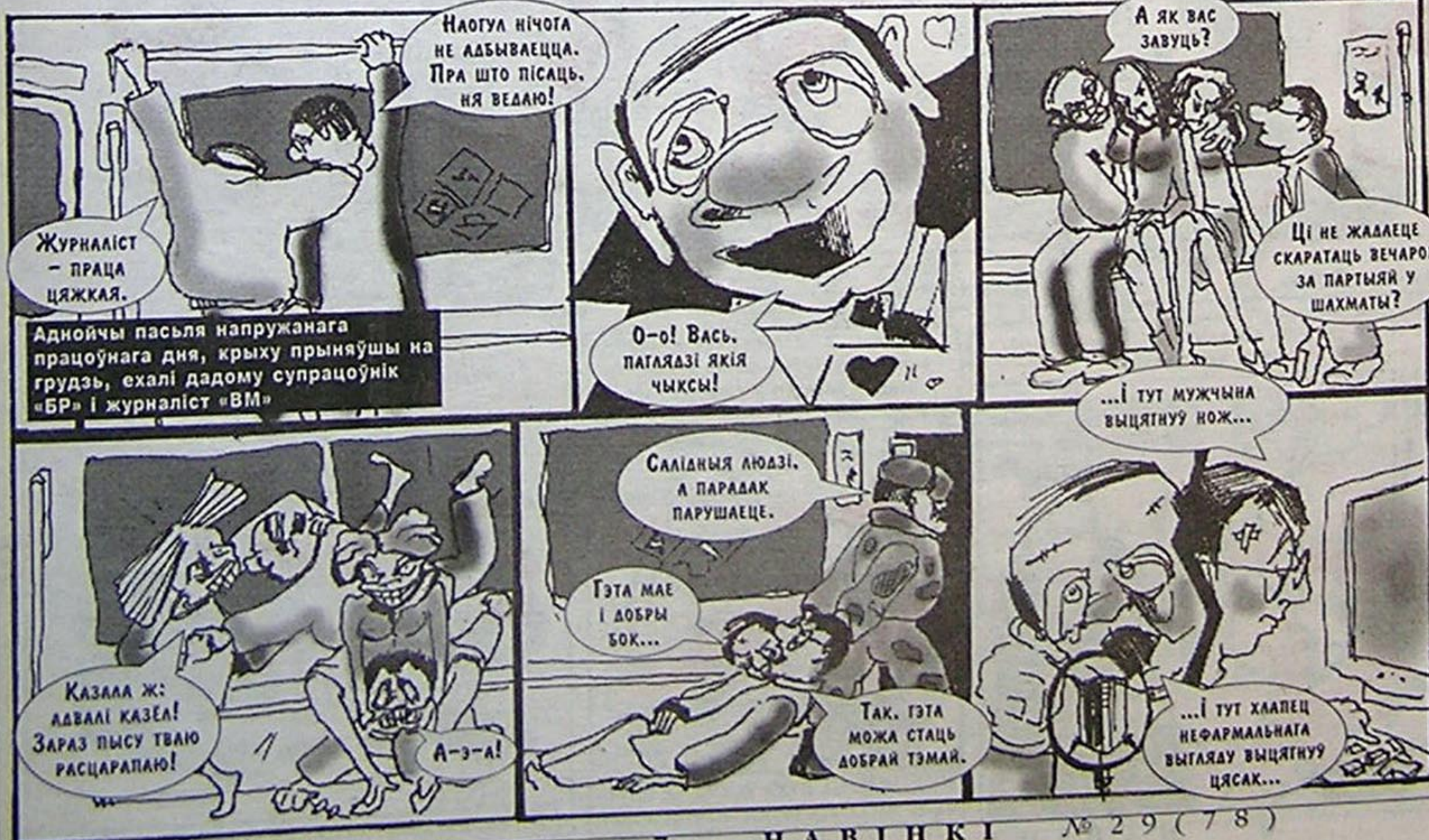
БАНДЫЦКІ МЕНСК

Горад становіцца месцам крымінальных разборак

Ці часта газэтныя артыкулы чапляюць вас за душу? І што гэта за артыкулы? Ці гэта распавед пра сацыяльнае нераўнапраўе, ці новыя дасьледваньні пра асабістае жыцьцё зорак эстрады? Усё часьцей у нашым жыцьці нас палохае зусім ня тое, што сапраўды мае значэньне. А пра апошняе мы нярэдка ня ведаем нічога.

У аўторак мой сябар распавёў мне пра жудасны выпадак у Менскім мэтро, пра які ён пачуў на «Беларускім радыё». Маўляў, ехаў у вагоне нефармал. Просты такі, незаўважны: у касусе, у заклёпках, патлы да жо... да поясу. А недалёка стаялі васьмёра бухіх гопаў. Убачылі, значыць, яны нефера – ну як гопу не зачапіць валасаціка? – і пачалі прыкалывацца зь яго. Ці доўга, ці хутка, але той ня вытрымаў, дастаў з-за пазухі аграмадны цясак, амаль што чапель, ды кінуўся на пацаноў. Далей было, як ў савецкай прыказцы: «Мы писали, мы писали, наши пальчики устали». Калі абаронцу гонару непапсовай музыкі спыніў мент, які выпадкова апынуўся ў тымсама вагоне, то падлічылі, што «пісьменьнік» перарэзаў горла двум гопнікам, а ўсім астатнім пасьпеў нанесьці шматлікія раны. Бедныя хлопчыкі!!!
А ў чацьвер у крымінальнай рубрыцы газэты *Вячэрні Мінск* зьявілася трошкі іншая інфармацыя. Кароткае паведамленьне «С ножом – на пассажиров» распавяло пра тое, як два ліцэісты сталі ахвярамі жудаснага злачынства. Маўляў, у вагон зайшоў мужчына каля трыццаці пяці год, увесь у ланцугах, заклёпках, зь недарэчнай зачоскай. Незвычайны выгляд выклікаў вясельле хлопчыкаў, на якое мужчына адрэагаваў неадэкватна. Ён вынуў нож ды пачаў наносіць хлопцам раны. Астатнія пасажыры разгубіліся (як тут не разгубісься, калі там нож, а ў цябе толькі пэйджар ды расчоска!). І толькі супрацоўнік асобнага батальёну міліцыі аддзяленьня «Ахова» Сяржук Шынкароў «обезвредил и арестовал» злачынцу. Заведзеная крымінальная справа.
Цікавае параўнаньне, вам не здаецца? Адкуль такая розьніца? Канешне, першае паведамленьне можна палічыць чуткамі ды скінуць па максымуму каля пяцідзесяці адсоткаў пафасу. Але й тады вячэрнемінскаўскі артыкул выглядае замоўнай уладаўскай «уткай», мэта якой – запудрыць мозгі абывацелю, супакоіць. Ствараецца ўражаньне, нібыта кожная дзяржаўная газэта ставіць на мэце давесьці да грамадзян: «У Менску ўсё спакойна, спакойна, спакойна».
Памятаеце гісторыю з наведваньнем гораду амэрыканскімі кангрэсмэнамі пару дзён таму? Тады прэзыдэнцкая прэс-служба сказала стандартнае: «Былі дасягнутыя шматлікія дамоўленасьці, вырашаныя ўсе пытаньні, выпрацаваныя праграмы сумесных дзеяньняў». А праз пару дзён самі кангрэсмэны напісалі абвяржэньне, што, маўляў, усё хлусьня, ніякіх дамоўленасьцяў не было, ніводнага пытаньня ня вырашылі, а зьявіліся шматлікія новыя.
Ствараецца ўражаньне, што характар дзейнасьці дзяржаўных СМІ падпарадкоўваецца нейкаму пляну. Ад нас хаваюцца ўсе непрыгожыя бакі наваколья, рэтушуюцца сацыяльныя ды эканамічныя турботы. Гэта вельмі цікавы ход прэзыдэнцкай пі-ар-каманды, накіраваны на стварэньне пазытыўнага іміджу А.Г.Л. Жыцьцё пры існуючай уладзе падаецца нам цёплым ды бесклапотным, нібыта ў парсюка ў сараі. Тым болей цяжкім падасца яно потым, калі раптам разам з уладай зьнікне ўся гэтая штукатурка салодкай казкі, і мы пабачым вострыя сьмярдзючыя іклы рэчаіснасьці. А гэта калі-небудзь абавязкова будзе. На нас адразу зваліцца ўся вага інфармацыі пра сусьветныя праблемы, вайсковыя канфлікты, сацыяльнае нераўнапраўе. Вось тады мы завыем, дзе наш стары добры прэзыдэнт і як зь ім было цёпла і пушыста ●

Нестар Міхненка

САШАВЫ СЮРПРЫЗЫ

